

N°. 41. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

11te Møde.

Torsdagen d. 7. April.

(Forts.)

J. N. Hansen (forts.): Nu har Ministeriet erklæret, at der foreligger en saadan Nødvendighed efter dets Mening, og vi maae da undersøge, om virkelig en saadan Nødvendighed kan siges at være tilstede. Jeg kan her henholde mig til det Foredrag, vi hørte igaar af den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), der, efter min Mening, klart og bestemt paaviste en saadan virkelig tilstedeværende Nødvendighed. Men foruden at henholde mig dertil, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa to Ting til. Den første er, at Folkethingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har udtalt, at, dersom den høitærede Premierminister vilde tillade det, vilde han under Forhandlingerne paatage sig her at bevise, at det var den russiske Keisers bestemte Mening, at Budskabet maatte være, som det er. Naar nu den høitærede Premierminister ikke har troet at kunne tillade en saadan Beviisførelse her, maa man finde sig deri; men saameget er vist, at den ærede Rigsdagsmand troede at kunne føre et saadant Beviis, og altsaa holder sig overbeviist om, at den russiske Keisers Fortolkning af Tractaterne var den, som opstilles i Budskabet. Men jeg skal tillade mig endnu at anføre et Moment. I Begyndelsen af denne Sags Behandling hørte man fra en Folkethingsmand, saavidt jeg huffer Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste District (Clausen), at man ikke kunde rigtigt domme om de sidst Rigsdagen forelagte Actstykker, uden at man kjendte de Skrivelser, han antog der havde foranlediget dem, idet han udtalte, at han meente, at disse Actstykkers Indhold syntes at pege hen paa en Gjenklang af

visse Røster her hjemme fra. Den høitærede Premierminister erklærede, at Ministeriet ikke havde udsærdiget saadanne Skrivelser, og at disse Actstykker ikke vare foranledigede af Skrivelser fra Ministeriet, men han oplyste og henvisste til Datummet paa disse Actstykker for klart at bevise, at de vare foranlediget ved det Skrift, som jeg før omtalte har været omdeelt til Rigsdagsmændene her i Salen (Hør!). Ingen har gjennem alle disse lange Forhandlinger vovet at yttre endogaa den mindste Tvivl om, at disse Actstykker virkelig ere fremkaldte ved dette Skrift, og saa vil jeg spørge, om de Rigsdagsmands Mening er den rette, som have sagt, at disse Actstykker fra et Par af Stormagterne ere skrevne og ere os tilstillede, uden at disse Magter vidste, hvad det var, man var uenig om her hjemme. Ere de foranledigede ved dette Skrift, da kan man virkelig ikke sige, at disse Actstykker ere fremkomne, uden at vedkommende Magter havde en klar Forestilling om Stridighederne, her opstod (Hør! Hør!). Derimod er netop dette Skrift, som paa det Klarest og Bestemteste udtaler det Stridspunkt, hvorom vore Forhandlinger her ere førte, det er dette Skrift, der er Udgangspunktet for denne Strid, og som fremstiller klart det, hvorom der er Uenighed, og de Acter, jeg har anført, ere, jeg gjentager det, foranledigede ved dette Skrift. Man har saaledes, som det forekommer mig, en til juridisk Visshed grændsende Formodning om, at Sagen har staaet i sin Betydning klar for de Magter, da de udsendte disse Skrivelser (Hør!), som ere forelagte her, og det meest slaende Beviis for, at virkelig Stormagterne, idemindste disse Stormagter, vide, hvorom Talen er, og domme saaledes derom, som er udtalt i Actstykkerne. Man har, da Premierministeren havde afviist Forespørgselen om ffe disse Actstykker